

[Aksel Larsen.]

han vil ikke være med til under nogen Omstændigheder at gennemføre disse Forslag. Hvorfor skulde det saa pakkes saadan ind? Ja, der kommer jeg igen til at maatte sige, at den Maade at optræde paa minder betænkeligt om den Maade, de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Søren P. Larsen optraadte paa. Dette at give sig til paa alle mulige Maader at forklare, at disse Forslag er for daarlige og for utilfredsstillende, og derfor synes man ikke godt om dem, ja, det gjorde Socialministeren i første Omgang, og det gjorde naturligvis hans trofaste Væbner, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen i anden Omgang: de var ikke tilstrækkelige, de og de fik ikke Understøttelse, og det kunde ikke gaa an!

Men hvis Regeringspartierne er af den Opfattelse, at Forslagene ikke er tilstrækkelige, men maa udbygges, staar det dem frit for at stille Ændringsforslag til anden Behandling, hvis overhovedet anden Behandling baade bliver tilladt og bliver gennemført; jeg tror nemlig ikke, vi naaar begge Dele. Det staar dem frit; værnsagod, kom med Ændringsforslag, som kan gøre Forslagene mere tilfredsstillende, men lad være med at sige, at Forslagene ikke er gode nok, og derfor kan vi ikke være med til at gennemføre dem. I Virkeligheden er de — det ved jo enhver — fordi de bygger paa andre Principper, langt bedre end de Forslag, som Regeringen har fundet sig foranlediget til at fremsætte, og hvori den ganske rigtigt søger at udbygge de Principper i Socialreformen, som vi bekæmper, som vi ikke anser for retfærdige og rimelige og naturligvis ikke vil tage Ansvar for.

Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Rager, at han kan ikke være med til at gennemføre saadanne Agitationsforslag eller overhovedet tage dem alvorligt. Dette er jo en Grammofonplade, det ærede Medlem har drejet saa mange Gange fra denne Talerstol, at det vel ikke er nødvendigt alvorligt at gøre opmærksom paa, at den er revnet.

Det ærede Medlem siger, at hvis det ikke var blot Udgiftslove, men ogsaa Forslag om Statsindtægter til Dækning af disse Udgifter, kunde vi tale om det. Men det ærede Medlem glemmer, at det har vi før forsøgt, men det har ikke stemt det ærede Medlem forsonligere. Men hvis det ærede Medlem vil staa op og erklære, at kommer vi med Forslag om, hvorledes Dækning skal anvises, vil det ærede Medlem gøre noget for disse Forslag, saa skal vi være der med det samme. Det er uhyre let at finde Forslag

til Dækning. Naar man staar i den Situation, at Formuerne vokser saa ganske kolossalt, som de gør, og at Aktieudbytterne ryger op til 10, 15, 20 pCt. o. s. v., bliver det slet ikke svært at finde ud af, hvorledes Dækning kan skaffes, bortset fra, at der er en Række uproduktive Udgifter, f. Eks. de, hvoraf Udgifterne til Kongetafet er afholdt, som saa udmærket godt kunde stryges, saaledes at Pengene kunde bruges til fornuftigere Formaal.

Det er et stift Stykke, at det ærede Medlem Hr. Rager og andre ærede Medlemmer skal have Lov til at karakterisere alt som Agitationsforslag, hvad der ikke bærer Regeringspartiernes Stempel. Men det ærede Medlem Hr. Rager kan i den Henseende tage sig det let; fordi det ærede Medlem kender saa uendelig lidt praktisk til, hvordan de arbejdsløses Forhold er, kan han saa udmærket gaa rundt med en bred Gestus og sige: alt, hvad Regeringen ikke har foreslaet, er Agitationsforslag!

Det blev til Slut sagt af Socialministeren, at det er meningsløst, at vi nu kommer med Understøttelsesforslag; vi skulde hellere være med til at bekæmpe Arbejdsløsheden ved Igangsættelse af Arbejder og lignende; det er det, Socialministeren arbejder paa, det er det, han vil have vor Understøttelse til, og det er det, hans Udtalelser den 10. Marts 1934 sigtede til. Socialministeren maa undskylde, at jeg bliver nødt til at citere hans Udtalelser den Dag efter Hukommelsen. Den lød om ikke ordret, saa efter sit Indhold paa, at han kunde ikke i Længden tage Ansvar for at sidde som Socialminister over for en Rigsdag, der ikke vilde gøre noget alvorligt ved Arbejdsløshedsproblemet. Det er Socialministerens egen Karakteristik af Rigsdagens Stilling; men det er dog givet, at naar man ikke vil give de arbejdsløse Arbejde, maa vi forlange, at de arbejdsløse paa anden Maade bliver hjulpet, og det er den Situation, vi staar i.

Men i øvrigt, hvis det er det, man er saa ivrig efter at faa at vide, hvordan der kan fremskaffes Arbejdsmuligheder, lad os saa se, hvordan Regeringen stiller sig ved Behandlingen af det næste Punkt paa Dagsordenen, som tilsigter at skaffe Arbejde til nogle Hundrede Søfolk, og til det Forslag, der senere kommer til Behandling, og som tilsigter Arbejdstidsforkortelsens Gennemførelse i Statsvirksomheder. Vi har ved tidligere Lejligheder stillet lignende Forslag i Kommuner og faaet dem afvist; lad os nu se, hvorledes Regeringen stiller sig til disse Spørgsmaal.